

Modern Sızıntılar

“**Modern sızıntılar**” dedim, “ne bu abi” sorusuna karşılık. Adeta şehrin damarları olan caddedeki arabaları göstererek sordu bana bunu. intihar etmeyi planladığım, oldukça yüksek bir köprünün üzerindeydik. Zorlanarak sardığımız sigaranın verdiği yetki ve bıraktığı etkiye dayanarak yavaş ama aheste adımlarla gelmiştik.Arkasında duramayacağımız afilli cümleler kurmayı çok seviyorduk. sigara içtikten sonra su içmeyide.Gözlerimi kapattığımda kabile hâyatı süren bir amazon kıızıydım. Modern sızıntılardan kurtulduğumu düşündükçe, toprak ana büyük memeleriyle beni emziriyordu. Ben hiç bir zaman inanmadım memelerin seksi bir şey olduklarına. Olsa olsa eksiklik psikolojisi.Hiç yaşamamış olmak belkide buydu. Tanrının kaderini yazarken yazdığı klavyesi bir tuşa basılı kalmışta ömrüm boyunca onu okumuşum gibi.Eğer hiç yaşamamış olmayı diliyorsan var olmuşundur. Bunun gibi paradokslar bu gece bu köprüde olmamızı sağladı.Sivrisinek köprünün ayağında dökülmüş biraların üzerindeyken bir ağıt yaktı. Çocukları benzinlikteki yezitler tarafından kapana kısırılıp öldürülmüştü. Üstelik tek sebi insan denilen aşşağılık hayvanların rahatlığıydı.Doğada avın avcısına tuzak kurduğu belkide ilk kez görünüyordu. Gayet açıktı aslında doğa ananın üvey evlatları olduğumuz ve bizi hiç emzirmedeği. Tam şu anda, bir kurbağa durup asker selamı verdi sineğe.Şehit olan oğlu hatrına. Zaten her şeyi daha zor yapıyordu mevsimine uymayan yağmurlar. Yağmurun romantik bir şey olmadığını damı akıtan bir evde oturduğuma anladım.Mutlu aileler birbirine benzer gülünce, damları akıtmasına rağmen.Bundan ötesi cinayet zaten diyip kendimce sııttım. Cınnet bir sığınaktı belki cennetten bize arta kalan ve bir yağmurdun cinler, cennetin damından akan. Eğer son anda secdeye kapanan firavunla

komşu olacaksam, dol yada dökül! Hangi sırattan yapıldığını bilmediğim köprüdeyim.

Dökülki bir anlamı olsun;

Yarım asırlık ömrünün.

Dökülki akmasın dam

Dökülki akmasın kan

Ben çeyrek asırdır kördüm

Dökülki çözülsün bu kördüğüm

Dökülki salt kalabilisin can

Dökülki patlasın bu tufan

Dedesi ibrahim olana mirastır peygamberlik
Ve tanrı, Taş Kağıt Makas dercesine bilinmedik
Aynı kaynaktan gelen üç yol bırakmışken bizlere
Elbette imkansızdır tanrının zar atma ihtimali

bir istikbalki göklerde olan
ve bir intihar ki köprüden düşmeye bakan.
her olasılık bir ihtimal olan
bir son ki köprüden düşenlere bakan

Çağın ve tabiatın ortak, yanlış sorusu şuydu;
Postacılara posta hiç gelmezmiydi
ne zaman düşeceğimizi kimse görmezdi, bilmezdi.
Hayat dedi kulağına tabiat ana, hayat.

Ve diğeride kader diye fısıldadı kulağına
biliyorsun her zaman cevap geldi dualarına
başladığın yere dön ve gir toprağın altına
eteklerimin altına en dik kamburlarıma!

arkadaşımın gözlerinden yansıyan arabaları izlediğimde farkettim bir terslik olduğunu. Her şey olması gerektiği gibiydi. Ama herkes olması gerektiği gibi değildi. Sinirlendim, kimse üstüne düşeni yapmıyordu. yapmadığı gibi başkasından hareket bekliyordu. bağırmaya başladım, üzüldüm ve haykırarak “ne bu abi” dedim.

Revision #1

Created 1 Eylül 2023 21:07:00 by Kelimeadam

Updated 1 Eylül 2023 21:07:38 by Kelimeadam